

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 16 grudnia 2025 r.

Poz. 6100

WOJEWODA LUBELSKI

PN-II.4131.337.2025

Lublin, dnia 15 grudnia 2025 r.

Rozstrzygnięcie nadzorcze

stwierdzające nieważność uchwały Nr XXII/123/25 Rady Gminy Sawin z dnia 24 listopada 2025 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych będących w zarządzie Gminy Sawin na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, w części obejmującej § 4 pkt 3 uchwały w brzmieniu: "w celu, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 4".

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 i 1436)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/123/25 Rady Gminy Sawin z dnia 24 listopada 2025 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego dróg gminnych będących w zarządzie Gminy Sawin na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, w części obejmującej § 4 pkt 3 uchwały w brzmieniu: "w celu, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 4".

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXII/123/25 została doręczona organowi nadzoru w dniu 27 listopada 2025 r.

Przedmiotowa uchwała została podjęta m.in. na podstawie art. 40 ust. 8 i 9 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U z 2025 r. poz. 889).

Zgodnie z przepisami ustawy o drogach publicznych, zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg, wymaga zezwolenia zarządcy drogi, wydanego w drodze decyzji administracyjnej - zezwolenie nie jest wymagane w przypadku zawarcia umowy, o której mowa w art. 22 ust. 2, 2a lub 2c (art. 40 ust. 1).

Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy:

- 1) prowadzenia robót w pasie drogowym;
- 2) umieszczania w pasie drogowym liniowych urządzeń obcych;
- 3) umieszczania w pasie drogowym urządzeń obcych innych niż wymienione w pkt 2 oraz reklam;
- 4) zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3 (art. 40 ust. 2).

Za zajęcie pasa drogowego pobiera się opłatę (art. 40 ust. 3).

Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 4, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych zajętej powierzchni pasa drogowego, stawki opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego

i liczby dni zajmowania pasa drogowego, przy czym zajęcie pasa drogowego przez okres krótszy niż 24 godziny jest traktowane jak zajęcie pasa drogowego przez 1 dzień (art. 40 ust. 4).

Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy liniowego urządzenia obcego i stawki opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego pobieranej za każdy rok umieszczenia liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym, przy czym za umieszczenie liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni umieszczenia liniowego urządzenia obcego w pasie drogowym lub na drogowym obiekcie inżynierskim (art. 40 ust. 5).

Opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, ustala się jako iloczyn liczby metrów kwadratowych powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy urządzenia obcego innego niż wymienione w ust. 2 pkt 2, albo powierzchni reklamy, liczby dni zajmowania pasa drogowego i stawki opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego (art. 40 ust. 6).

Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł (art. 40 ust. 8).

Przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się:

- 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty;
- 2) zajętą część drogi;
- 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni;
- 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego;
- 5) rodzaj urządzenia obcego umieszczonego w pasie drogowym (art. 40 ust. 9).

Zajęcie pasa drogowego o powierzchni mniejszej niż 1m² lub powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy liniowego urządzenia obcego lub innego urządzenia obcego mniejszej niż 1 m² jest traktowane jak zajęcie 1m² pasa drogowego (art. 40 ust. 10).

W § 4 przedmiotowej uchwały Rada Gminy przyjęła, że za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w § 1 pkt 3, ustala się następujące stawki opłaty za każdy dzień:

- 1) zajęcia 1 m² powierzchni pasa drogowego zajętej przez rzut poziomy obiektu budowlanego: 5,00 zł;
- 2) umieszczenia 1m² powierzchni reklamy: 5,00 zł;
- 3) za zajęcie 1 m² elementów pasa drogowego w *celu*, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 4 bez względu na rodzaj elementu, w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, ustala się następującą stawkę opłaty za dzień zajęcia pasa drogowego w wysokości: 0,20 zł.

W ocenie organu nadzoru posłużenie się w § 4 pkt 3 sformułowaniem: „w celu, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 4”, skutkuje tym, że uchwała jest wewnętrznie sprzeczna, ponieważ w zdaniu wprowadzającym § 4 jednoznacznie stanowi, że przedmiotem regulacji zawartej w tej jednostce redakcyjnej uchwały jest ustalenie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego w celu, o którym mowa w § 1 pkt 3. W konsekwencji użycie sformułowania: "w celu, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 4" w § 4 pkt 3 wprowadza niejasność i niejednoznaczność przyjętych regulacji.

Uchwała w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego ma walor aktu powszechnie obowiązującego w rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Z jego normatywnego charakteru wynika zatem konieczność formułowania zawartych w nim postanowień na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego, precyzyjnie i kompleksowo realizujących delegację ustawową.

Przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Adresat aktu prawa miejscowego nie może być zaskakiwany treścią nieostrych i niespójnych przepisów. Zakres uchwały winien zapewnić taki sam poziom praw i obowiązków dla adresatów znajdujących się w identycznej sytuacji (por. m.in. wyroki WSA w Lublinie z dnia 19 września 2008 r., sygn. akt II SA/Lu 485/08; WSA we Wrocławiu z dnia 12 października 2005 r., sygn. akt II SA/Wr 385/05; WSA w Opolu z dnia 25 marca 2009 r., sygn. akt I SA/Op 37/09). Jak trafnie wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 czerwca 1995 r. (sygn. akt SA/Gd 2949/94, OSS 1996/3/91) uchwały podejmowane przez organy samorządowe muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego.

Rada gminy w stanowieniu aktów prawa miejscowego związana jest ramami stworzonymi przez ustawodawcę. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXII/123/25, we wskazanym zakresie jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Lubelski

Krzysztof Komorski

Otrzymują:

- 1) Wójt Gminy Sawin
- 2) Przewodniczący Rady Gminy Sawin